ชื่อวิจัย ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องตั๋วเงินรับ ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ

ชื่อผู้วิจัย นิตยา กลิ่นโกมุท

ตำแหน่ง ครูผู้สอน แผนกสาขาวิชาการบัญชี

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ) สาขาการบัญชี

สถานศึกษาที่สังกัด วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ

หมายเลขโทรศัพท์ 038-861-568 / 086-8181680

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ 2566

ประเภทวิจัย วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

วิจัยชั้นเรียนเรื่อง ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องตั๋วเงินรับ ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ Cooperative Learning) ก่อนเรียนและหลังเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวส. 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 131 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได่แก่ นักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 13 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ในหน่วยเรียนเรื่องตั๋วเงินรับ วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบย่อยอิงเกณฑ์เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 หน่วยเรียนเรื่องตั๋วเงินรับ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ค่าสถิติโดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{x}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test (Dependent) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.73 การทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 7.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.84 ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 56 และ 246 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยค่าสถิติ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent) พบค่า t = 24.64 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ว่า ผลการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ตั๋วเงินรับโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สูงขึ้น ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันเมื่อนักเรียนได้รับการจัดเรียนการสอน

วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องตั๋วเงินรับ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) แล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดให้การจัดการศึกษานั้นต้องยึดหลักที่ว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้รียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามธรรมชาติและเต็มศักภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ ,2544) ฉะนั้นในการจัดการเรียนรู้ ครูจำเป็นต้องวางแผนการจัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุด โดยได้รับการกระตุ้นให้เกิดการตื่นเต้น ท้าทายกับการเผชิญสถานการณ์ ลงมือปฏิบัติจริง มีการร่วมกันคิด ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้อย่างมีความหลากหลาย เพื่อให้การจัดการศึกษาประสบความสำเร็จ การเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถบรรลุถึงวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องเสริมสร้างคุณลักษณะที่สำคัญให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน นั่นคือผู้เรียนทุกคนตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเองในการเรียนรู้เชิงการคิดวิเคราะห์ การทำให้ผู้เรียนเองเป็นศูนย์กลาง โดยผู้เรียนจะมีบทบาทหน้าที่ในการเรียนการสอนเพิ่มมากขึ้นจากที่แล้วมาที่เคยยึดครูเป็นศูนย์กลางและผูกขาดการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนแต่เพียงผู้เดียว กล่าวคือผู้เรียนจะต้องเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเองในลักษณะของการปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เพราะจะทำให้เกิดความแม่นยำและเกิดประโยชน์ต่อตนเองสูงสุด (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2543 : 39) บทบาทและหน้าที่ของครูผู้สอนในยุค Thailand 4.0 คือ เป็นผู้อำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้ที่ทำหน้าที่หล่อหลอมให้ผู้เรียนเกิด “ทักษะ” ด้านต่างๆ ที่คงอยู่และมีพัฒนาการเกิดขึ้นอย่าง ต่อเนื่อง และเน้นให้ผู้เรียนใช้การคิดวิเคราะห์การแก้ปัญหา และการคิดสร้างสรรค์ ที่สามารถนำไปเป็นฐานใน การสร้างผลผลิตหรือนวัตกรรม (Innovation) ได้ในอนาคต เพื่อตอบสนองนโยบาย Thailand 4.0 ของประเทศ คือ การก้าวไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง และทรัพยากรบุคคลของประเทศเป็นผู้มีความรู้ความสามรถ และใช้ความสามารถนั้นในการขับเคลื่อนประเทศ (อานนท์ ศักดิ์วรวิชญ์, 2560 : 16)

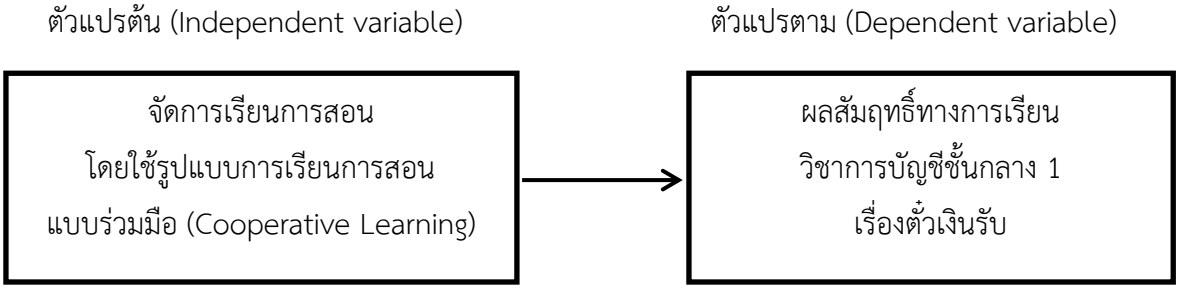
ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 หลักสูตรสำหรับสาขาวิชาการบัญชี ได้มีการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เป็นรายวิชาสำหรับนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1 สาขาวิชาการบัญชี ในหน่วยเรียนเรื่อง ตั๋วเงินรับ ผู้สอนประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนคือ ผู้เรียนมีคะแนนจากการทำแบบทดสอบไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้สอนจึงทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผลการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 หน่วยเรียนเรื่อง ตั๋วเงินรับ ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 หน่วยเรียนเรื่อง ตั๋วเงินรับ ของนักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

2. เพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ Cooperative Learning) ก่อนเรียนและหลังเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

ผลการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่อง ตั๋วเงินรับ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สูงขึ้น

นิยามศัพท์

การเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางรูปแบบหนึ่ง การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ CL นี้เน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันและมีการทำงานร่วมกันเป็นทีมเล็กๆ ทีมละ 2-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของทีมต้องมีความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน และเพื่อที่จะทำให้สมาชิกแต่ละคนมีความสามารถมากยิ่งๆขึ้น สมาชิกแต่ละคนจะต้องช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้และความสามารถในการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 หน่วยเรียนเรื่องตั๋วเงินรับ ในด้านความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และด้านการวิเคราะห์ ซึ่งวัดได้จากคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

แนวคิด / ทฤษฎี

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตั๋วเงินรับ

ตั๋วเงินรับจัดเป็นสินทรัพย์ประเภทหมุนเวียนที่มีสภาพคล่อง และเป็นตั๋วเงินที่กิจการได้รับจากบุคคลภายนอกที่สัญญาว่าจะจ่ายชำระเงินสดตามตั๋วเมื่อตั๋วนั้นครบกำหนด เมื่อเปรียบเทียบระหว่างลูกหนี้กับตั๋วเงินรับ กิจการอาจยินยอมที่จะรับตั๋วเงินมากกว่าลูกหนี้เพราะถ้าตั๋วเงินเป็นชนิดที่มีดอกเบี้ยก็จะทำให้กิจการมีรายได้เพิ่มขึ้นจากดอกเบี้ยรับ สำหรับลูกหนี้ กิจการไม่ได้คิดดอกเบี้ย นอกเหนือจากนั้น กิจการสามารถนำตั๋วที่ยังไม่ถึงกำหนดไปขายลดให้แก่ธนาคารได้อีกด้วย

ตั๋วเงินในทางบัญชี หมายถึง เอกสาร หลักฐานที่แสดงถึงการเป็นหนี้ระหว่างลูกหนี้และ เจ้าหนี้ ตั๋วเงินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 898 บัญญัติว่า “อันว่า ตั๋วเงิน ตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายนี้ มี 3 ประเภท ประเภทหนึ่งคือ ตั๋วแลกเงิน ประเภทหนึ่งคือ ตั๋วสัญญาใช้เงิน ประเภทหนึ่งคือ เช็ค” ตั๋วเงินรับ (Notes receivable) หมายถึง คำมั่นสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษรโดยปราศจากเงื่อนไขที่บุคคลหนึ่งรับจะชำระเงินจำนวนหนึ่งที่แน่นอนให้แก่บุคคลหนึ่งภายในเวลาที่กำหนด

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

สลาวิน (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. 2544 : 6 ; อ้างอิงมาจาก Slavin. 1997 : 3) กล่าวว่าการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ หมายถึง วิธีการสอนอีกแบบหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่ความแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก โดยปกติจะมี 4 คน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คนเรียนปานกลาง 1 คนและเรียนอ่อน 1 คน การทดสอบของนักเรียนจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาค่าเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่มนี้จะพิจารณาคะแนนทดสอบเป็นรายบุคคลโดยการทดสอบนักเรียนต่างคนต่างทำแต่เวลาเรียนต้องร่วมกัน รับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบผลสำเร็จได้เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้ด้วยกัน บรรลุตามจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกัน

หลักการที่เกี่ยวข้องกบการเรียนแบบร่วมมือ

อุษาวดี จันทรสนธิ (2536 : 85-87) ได้อธิบายถึง การเรียนแบบรวมมือเป็นวิธีการเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนได้มีความร่วมมือกัน อาศัยหลักการทางจิตวทยาสังคมเป็นพื้นฐาน เพื่อช่วยให้เข้าใจถึงกระบวนการในการทำงานร่วมกัน การตัดสินใจของกลุ่ม การวางแผนปฏิบัติงานของกลุ่ม การดำเนินงานตามแผนการและการประเมินผลวิธีการดำเนินงานของกลุ่ม จิตวิทยาสังคมที่เกี่ยวข้องในการเรียนแบบร่วมมือ มีดังนี้

1. มโนทัศน์เกี่ยวกับตน หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะเข้าใจตนเองและผู้อื่นความต้องการความสนใจของบุคคลในกลุ่ม เพราะสิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในกลุ่ม

2. ประสบการณ์ความรู้และทกษะเกี่ยวกับวิธีดำเนินการของกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อการทำงานกลุ่ม นั่นคือ ถ้าสมาชิกในกลุ่มมีประสบการณ์ในการทำงานกลุ่มย่อยแล้วประสบความสำเร็จจะทำให้มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานกลุ่ม ความรู้ทักษะในการทำงานและทักษะในการสื่อความกับผู้อื่นนั้นช่วยให้การทำงานกลุ่มดำเนินไปสู่จุดหมายด้วยความมั่นใจ

3. จุดมุ่งหมาย การมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเป็นที่เข้าใจ และยอมรับของบุคคลในกลุ่มทำให้กลุ่มเห็นทิศทางในการทำงาน จุดมุ่งหมายมี 2 ประเภท คือ จุดมุ่งหมายของบุคคล และจุดมุ่งหมายของกลุ่ม ซึ่งต้องสอดคล้องกันจึงจะทำให้เกิดบรรยากาศการทำงานแบบรวมมือกัน

4. บุคคลในกลุ่มมีคุณค่าเท่าเทียมกัน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเท่ากัน ผลจากการตัดสินร่วมกันถือเป็นมติเอกฉันท์ของกลุ่ม มิใช่ของคนใดคนหนึ่ง

5. กลุ่มควรมขนาดเล็กเพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสใช้ความสามารถได้เต็มที่มีบทบาทเท่าเทียมกัน และกระจายภาระหน้าที่ได้ทั่วถึงทุกคน

6. สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในห้องเรียน และการจัดโต๊ะเรียนให้มีบรรยากาศที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และการทางานร่วมกันของกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนแบบร่วมมือ ครูต้องจัดสถานการณ์และวางเงื่อนไขให้นักเรียนร่วมมือกันทำงานอย่างจริงจัง มีความเต็มใจที่จะช่วยเหลือและพึ่งพากัน นักเรียนมีส่วนรวมในกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ได้รับการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ เช่น ทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสาร ทักษะการแสวงหาความรู้เป็นต้น จึงนับได้ว่าเป็นวิธีที่ส่งเสริมการเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางและเป็นวิธีที่มีคุณภาพอีกวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ ในการเรียนการสอนยุคปัจจุบันเพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นไปอย่างมีความสุข สนุกสนานและมีประสิทธิภาพ

สุชีรา สาฆ้อง (http://www.kroobannok.com/blog/43846) รูปแบบการเรียนการสอนของเรียนรู้แบบร่วมมือ (Instructional Models of Cooperative Learning) ทฤษฎี/หลักการ/แนวคิดรูปแบบ รูปแบบการเรียนการสอนของแนวคิดแบบร่วมมือ พัฒนาขึ้นโดยอาศัยหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของจอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1974: 213-240) ซึ่งได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนควรร่วมมือในการเรียนรู้มากขึ้นกว่าการแข่งขัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการณ์แพ้-ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งทำให้เกิดสภาพการณ์ ชนะ-ชนะ อันเป็นสภาพการณ์ที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทัศนีย์ บรรลือพรศักดิ์ (2560) : การใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ “แบบร่วมมือ” ในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2 สาขาการบัญชี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา โดยการใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ “แบบร่วมมือ” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่2 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีวานิชบริหารธุรกิจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีต้นทุน 2 และข้อสอบระหว่างภาคครั้งที่ 1 (ใช้ข้อสอบนี้ในการทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียน) ใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน นักศึกษาทุกคนมีคะแนนดีขึ้นทั้งชั้นเรียน โดยนักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนได้ 7.00 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 46.67 ของคะแนนเต็ม ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนได้ 11.80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 78.67 ของคะแนนเต็ม ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 4.80 คะแนน แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น สามารถวิเคราะห์ประเด็นคำถามได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสคิด แสดงออกและแสดงความเห็น ช่วยกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด มีโอกาสช่วยเหลือกัน เช่น นักศึกษาที่เก่งช่วยนักศึกษาที่ไม่เก่ง เกิดความภาคภูมิใจ ทั้งยังช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อีกทั้งยังเสริมทักษะการสื่อสาร สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

สุนิสา ทรัพย์สูงเนิน และคณะ (2561) : ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ในรายวิชา

หลักการบัญชีเบื้องต้น 1 ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม 4) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ทดสอบค่า t-test แบบ dependent Sample ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีที่ 1 สาขาการบัญชี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) พฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักศึกษาที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD อยู่ในระดับดี และ 3) ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD อยู่ในระดับมาก

สุกัญญา รักษาพล (2562) : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีสินค้า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ด้วยการเรียนการสอนแบบความร่วมมือ (Cooperative learning) การจัดทำวิจัยฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีสินค้า ภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2562 ด้วยการเรียนการสอนแบบความร่วมมือ (Cooperative learning) เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้คือ ผลการเรียนรายวิชาการบัญชีสินค้า โดยมีตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือการเรียนการสอนแบบความร่วมมือ (Cooperative learning) ตัวแปรตาม (dependent Variable) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีสินค้าในแต่หน่วยการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ผลการวิจัยผลสัมฤทธิ์การจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้น ปวช. 2 สาขางานการบัญชี รายวิชาการบัญชีสินค้า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เมื่อใช้การจัดการเรียนการสอนแบบความร่วมมือ ของนักเรียนชั้นปวช. 2 สาขางานการบัญชี รายวิชาการบัญชีสินค้า ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้เรียนส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี มีค่าเฉลี่ย 79.67

ฐิฏินันท์ มงศิริ และคณะ (2564) : ผลการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีเบื้องต้น โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาของโพลยา ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการทำงานกลุ่มและเจตคติต่อการเรียนบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาการบัญชีเบื้องต้นก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาของโพลยา 2) เพื่อพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาของโพลยา 3) เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาของโพลยา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร

วิชาชีพปีที่ 1 สาขาการบัญชี จำนวน 36 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีชลบุรี อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาของโพลยา วิชาการบัญชีเบื้องต้น เรื่องบันทึกรายการในสมุดรายวันทั่วไปและแยกประเภททั่วไป แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนแบบประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม จากการทำกิจกรรมจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาของโพลยา และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนบัญชีที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาของโพลยา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test Dependent) ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้น เรื่องการบันทึกรายการในสมุดรายวันทั่วไปและแยกประเภททั่วไป ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาของโพลยาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับทางสิติ .05

2. ทักษะการทำงานกลุ่มของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาของโพลยา โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

3. เจตคติต่อการเรียนบัญชีของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาของโพลยา โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย : นักเรียนระดับชั้น ปวส. 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 131 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย : นักเรียนระดับชั้น ปวส. 1/2 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยเทคโนโลยีระยองบริหารธุรกิจ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 13 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ในหน่วยเรียนเรื่องตั๋วเงินรับ วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบย่อยอิงเกณฑ์เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในรายวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 หน่วยเรียนเรื่องตั๋วเงินรับ ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน

การสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ตั๋วเงินรับ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมกับแบบฝึกในการสร้างเครื่องมือและพัฒนาเครื่องมือมีรายละเอียดดังนี้

1.1 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลในขั้นเตรียมการ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์รายวิชา สมรรถนะรายวิชา และสมรรถนะประจำหน่วยเรียนเรื่องตั๋วเงินรับ แล้วสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง ตั๋วเงินรับ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 1 แผน

1.3 เสนอแผนการจัดการเรียนรู้ต่อหัวหน้าแผนกสาขาวิชาเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้

2. แบบทดสอบเรื่อง ตั๋วเงินรับ จำนวน 1 ชุด มีรายละเอียดดังนี้

2.1 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องตั๋วเงินรับ

2.2 ศึกษาแบบแผนและแนวทางการจัดสร้างแบบทดสอบจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ แล้วสร้างแบบทดสอบเรื่อง ตั๋วเงินรับ จำนวน 1 ชุด

2.3 เสนอแบบทดสอบต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. นางสายพิณ สีดา ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายวิชาการ
2. นางรัตนาพร พันธนะสุวรรณ ตำแหน่ง หัวหน้าแผนกสาขาวิชาการบัญชี
3. นางสาวสุติมา มีแย้ม ตำแหน่ง อาจารย์งานวิจัยและนวัตกรรม

เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรงของเนื้อหา

การรวบรวมข้อมูล

1. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียนเรื่อง ตั๋วเงินรับ

2. จัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Instructional Models of Cooperative Learning)

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

2.1. นักเรียนและอาจารย์ทบทวนความรู้เดิมเกี่ยวกับตั๋วเงินรับ ซึ่งเคยศึกษามาแล้วในระดับ ปวช. โดยการยกตัวอย่างรายการค้ามาวิเคราะห์และบันทึกรายการตามที่เคยศึกษามา

2.2. อาจารย์ทบทวนให้เห็นความสำคัญของการคำนวณดอกเบี้ยตามตั๋วเงินรับ และการบันทึก
รายการในสมุดรายการทั่วไป เพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป

2.3. อาจารย์แจ้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ขั้นสอน

2.4. อาจารย์แนะนำรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ เน้นการแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ซึ่งกันและกันจนเกิดความคิดรวบยอด

2.5. อาจารย์อธิบายเนื้อหาตามสาระการเรียนรู้ของสัปดาห์นี้ และสาธิตการคำนวณ การบันทึกรายการบัญชีของตั๋วเงินรับ

2.6. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม

2.7. นักเรียนจับกลุ่มคละกันประกอบด้วย เก่ง ปานกลาง และอ่อน กลุ่มละ 4 คน จำนวน 2 กลุ่ม และกลุ่มละ 5 คนจำนวน 1 กลุ่ม (กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 13 คน จึงมี 1 กลุ่มที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า)

2.8. ให้ทุกคนในกลุ่มช่วยกันระดมสมอง วิเคราะห์โจทย์ตามที่อาจารย์มอบหมายให้

2.9. ส่งตัวแทนกลุ่มนำเสนอหน้าชั้นเรียน

2.10. นำผลงานส่งอาจารย์เพื่อประเมินผล

ขั้นสรุปและการประยุกต์

2.11. อาจารย์สุ่มนักเรียนออกมาคำนวณดอกเบี้ยตามตั๋วเงินและบันทึกรายการบัญชี

2.12. ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเรื่อง ตั๋วเงินรับ

3. เปรียบเทียบคะแนนของกลุ่มตัวอย่างจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนเรื่องตั๋วเงินรับ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้ค่าสถิติดังต่อไปนี้

1. คะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$)

2. การหาผลต่างระหว่างแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน ใช้ค่าสถิติส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้ในการวิเคราะห์การกระจายของคะแนน การวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ใช้ในการวิเคราะห์ระดับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม และค่า t-test (Dependent) ใช้ในการวิเคราะห์ค่าของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

3. สูตรการหาค่าสถิติ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เรื่องตั๋วเงินรับ ของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 13 คน มาพิจารณาคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ซึ่งสามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงคะแนนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องตั๋วเงินรับ

คนที่	Pre-test (10 คะแนน)	Post-test (10 คะแนน)	D	D^2
1	4	7	3	9
2	3	7	4	16
3	3	7	4	16
4	2	6	4	16
5	4	8	4	16
6	4	8	4	16
7	4	9	5	25
8	3	8	5	25
9	3	8	5	25
10	2	7	5	25
11	3	7	4	16
12	2	6	4	16
13	3	8	5	25
รวม	40	96	56	246
N = 13	$\bar{x}$ = 3.08 *S.D.* = 0.73	$\bar{x}$ = 7.38 *S.D.* = 0.84	$\sum d$= 56	$\sum d^2$= 246

จากตารางที่ 4.1 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.73 ส่วนการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) = 7.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.84 ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 56 และ 246

ตารางที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ตัวแปร	N	mean	S.D.	t	Sig
คะแนนก่อนเรียน	13	3.08	0.73	24.64*	0.00
คะแนนหลังเรียน	13	7.38	0.84		

จากตารางที่ 4.2 พบว่าเมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test พบค่า t = 24.64 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.1 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.73 ส่วนการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 7.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) = 0.84 ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 56 และ 246 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยค่าสถิติ t-test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent)

จากตารางที่ 4.2 พบว่าเมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t-test พบค่า t = 24.64 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงกล่าวได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ว่า ผลการเรียนวิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องตั๋วเงินรับ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สูงขึ้น ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนมีความสัมพันธ์กันเมื่อนักเรียนได้รับการจัดเรียนการสอน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 1 เรื่องตั๋วเงินรับ โดยการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) แล้ว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยทำให้ทราบผลของการวิจัยว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับทฤษฎีของ สลาวิน (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. 2544 : 6 ; อ้างอิงมาจาก Slavin. 1997 : 3) กล่าวว่าการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือ หมายถึง วิธีการสอนอีกแบบหนึ่ง ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่ความแตกต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก โดยปกติจะมี 4 คน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คนเรียนปานกลาง 1 คนและเรียนอ่อน 1 คน การทดสอบของนักเรียนจะแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาค่าเฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่มนี้จะพิจารณาคะแนนทดสอบเป็นรายบุคคลโดยการทดสอบนักเรียนต่างคนต่างทำแต่เวลาเรียนต้องร่วมกัน รับผิดชอบงานกลุ่มร่วมกัน โดยที่กลุ่มจะประสบผลสำเร็จได้เมื่อสมาชิกทุกคนได้เรียนรู้ด้วยกัน บรรลุตามจุดมุ่งหมายเช่นเดียวกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทัศนีย์ บรรลือพรศักดิ์ (2560) : การใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ “แบบร่วมมือ” ในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 2 ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2 สาขาการบัญชี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา โดยการใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ “แบบร่วมมือ” กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่2 สาขาการบัญชี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีวานิชบริหารธุรกิจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีต้นทุน 2 และข้อสอบระหว่างภาคครั้งที่ 1 (ใช้ข้อสอบนี้ในการทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียน) ใช้เวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า จากการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน นักศึกษาทุกคนมีคะแนนดีขึ้นทั้งชั้นเรียน โดยนักศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนได้ 7.00 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 46.67 ของคะแนนเต็ม ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนได้ 11.80 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.67 ของคะแนนเต็ม ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 4.80 คะแนน

แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความรู้ความเข้าใจมากขึ้น สามารถวิเคราะห์ประเด็นคำถามได้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสคิด แสดงออกและแสดงความเห็น ช่วยกันคิดทุกคน ทำให้เกิดการระดมความคิด มีโอกาสช่วยเหลือกัน เช่น นักศึกษาที่เก่งช่วยนักศึกษาที่ไม่เก่ง เกิดความภาคภูมิใจ ทั้งยังช่วยส่งเสริมทักษะทางสังคม เช่น การอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เข้าใจกันและกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่อีกทั้งยังเสริมทักษะการสื่อสาร สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

อภิปรายผล

ผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบแบบสาธิต (Demonstration Method) ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผลรวมความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิต (Demonstration Method) เรื่องคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ควรนำการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Instructional Models of Cooperative Learning) โดยใช้วิธีการการสอนแบบอื่นซึ่งมีหลายวิธีในการจัดการเรียนการสอนของการเรียนรู้แบบร่วมมือ และนำไปใช้กับรายวิชาอื่น กลุ่มตัวอย่างกลุ่มอื่นที่มีขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใหญ่ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย และให้ผู้เรียนได้พัฒนาศักยภาพของตัวผู้เรียนเอง ให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในอันที่จะช่วยให้การเรียนแบบร่วมมือดำเนินไปด้วยดี และบรรลุตามเป้าหมายที่กลุ่มกำหนด โดยเฉพาะทักษะทางสังคม ทักษะการทำงานกลุ่มย่อยและกระบวนการกลุ่มซึ่งจำเป็นที่จะต้องได้รับการฝึกฝน ทั้งนี้เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ โดยครูไม่ได้เป็นเพียงผู้ถ่ายทอดความรู้แต่เพียงผู้เดียว แต่ครูเป็นผู้ชี้แนะแนวทางและควบคุมชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ดึงศักยภาพในตัวของผู้เรียนเองออกมาใช้ได้อย่างเต็มความสามารถต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับกาวิจัยครั้งต่อไป

ควรนำวิธีการสอนแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Instructional Models of Cooperative Learning) ไปใช้ในรายวิชาอื่น กลุ่มตัวอย่างอื่นที่มีขนาดใหญ่ขึ้นต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม** (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2544. **การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียน**

เป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้แผนกวิจัยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ : ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอน 43ก

ชูศรี สนิทประชากร. **หลักการสอน**. กรุงเทพมหานคร :ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูจันทรเกษม, 2534.

ดวงเดือน เทศวานิช. **หลักการสอนทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร : คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนคร ,2533.

ทิศนา แขมมณี . *(2548). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร :จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*

ศิริวรรณ ผิวนวล และ สฤษดิ์ ปานศรีพงษ์. 2563. **การบัญชีชั้นกลาง 1** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เอมพันธ์.

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา. (ออนไลน์). แหล่งข้อมูล : https://www.moe.go.th/ : (วันที่ค้นข้อมูล 20 กรกฎาราคม 2566)

หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง. (ออนไลน์). แหล่งข้อมูล : http://bsq2.vec.go.th/document/ : (วันที่ค้นข้อมูล 8 สิงหาคม 2566)

ขัณธ์ชัย อธิเกียรติ ธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว. **การสอนแบบทันสมัยและเทคนิควิธีสอนแนวใหม่.** (ออนไลน์). แหล่งข้อมูล https://regis.skru.ac.th/RegisWeb/webpage/addnews/data/2017-07-24_078.pdf : (วันที่ค้นข้อมูล 16 สิงหาคม 2566)

บทบาทครูในศตวรรษที่ 21 “ครูผู้สร้างคน” Teacher’s role in the 21st century, "Teacher who Creative Persons”. (ออนไลน์). แหล่งข้อมูล https://so01.tci-haijo.org/index.php/WJR/article/ : (วันที่ค้นข้อมูล 1 กันยายน 2566)